

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 816

din 18 septembrie 2012

Prin Raportul nr.3143/IJ/960/DIP/25274/ST/2012 Inspekția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate privind sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii de apărare a independenței sistemului judiciar.

Analizând Raportul Inspekției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 16 august 2012, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 și art. 7 alin 4 (a) din HCSM nr. 326/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, conducerea Consiliului Superior al Magistraturii a solicitat Inspekției Judiciare efectuarea unor verificări cu privire la apărarea independenței sistemului judiciar, ca urmare a prezentării, pe mai multe posturi de televiziune și în presa scrisă și on-line din țară, a unor afirmații făcute de președintele onorific al Partidului Social Democrat, domnul Ion Iliescu, de către președintele interimar al României, domnul Crin Antonescu, precum și de domnul Victor Ponta, prim ministru al României.

În motivarea solicitării, Consiliul Superior al Magistraturii a arătat că, la data de 15 august 2012, domnul Ion Iliescu a postat pe blog-ul său personal, mesaje cu următorul

conținut: „Nu credeam ca, după Revoluția din Decembrie 1989, îmi va fi dat să asist la asemenea manifestări de un primitivism feroce – procurori care dau năvală peste oameni în case, în mediul rural, pentru a-i chestiona dacă au fost la vot pentru Referendum. În ce lume trăim ?!!! De unde au răsărit asemenea specimene, venite parcă din grote primitive? Dar, mai ales, cine i-a trimis într-o asemenea misiune?...Prin asemenea acte se subminează autoritatea instituției în percepția opiniei publice, a cetățenilor – care văd cum o instituție creată pentru a apăra „ordinea de drept, ..., drepturile și libertățile cetățenești” – se transformă în instrument de intimidare și de acțiune împotriva cetățenilor! Dintr-un instrument de apărare a democrației și a libertăților cetățenești, riscă să se transforme într-un instrument de reprimare a libertăților, pus în slujba unor interese înguste, în cazul de față – în slujba unui om cu tendințe autoritare, care a pierdut sprijinul și încrederea cetățenilor...”.

La data de 15 august 2012, domnul Crin Antonescu, președintele interimar al României, a afirmat în cadrul unei declarații de presă, că: „...Există sentimentul exprimat de mulți cetățeni, de mulți oameni din societatea civilă, de jurnaliști, de comentatori că este o anchetă fără precedent, cu un scop politic și îi are în vedere pe cei care s-au prezentat la vot la acest referendum. Eu nu formulez nici un fel de acuzație la adresa Parchetului General și la măsurile pe care acesta le întreprinde. Nici eu, nici altcineva nu împiedicăm desfășurarea acestor cercetări. Având în vedere modalitatea fără precedent, faptul că acest Parchet cu acești conducători, cu prilejul altor alegeri, altor plângeri formulate în legătură cu posibile fraude electorale, nu a acționat aproape deloc în asemenea proporții, cred că este necesar și cer, pe această cale procurorului general să ofere explicații publice în legătură cu natura, cu mijloacele și cu scopul acestei cercetări... Eu nu am îndoieli că toți procurorii care efectuează cercetări în aceste zile au o acoperire legală. Este o chestiune asupra căreia cred că șeful acestei instanțe, Parchetul General, are datoria să lămurească opinia publică. Pentru că, altfel, poate să existe și să se extindă sentimentul că Parchetul acționează în sensuri politice, că Parchetul este preocupat de oamenii care s-au prezentat la vot, că există pericolul ca secretul votului să se extindă. Este un lucru inacceptabil, în sensul în care afectează dreptul cetățenesc fundamental, în

măsura în care efectul său este de descurajare a cetățenilor de a mai participa la activități de scrutin. Ar fi un act antidemocratic...”.

Tot la data de 15 august 2012, domnul Victor Ponta, prim ministru, a afirmat în cadrul unei intervenții telefonice în direct la postul de televiziune Antena 3: „... Voi participa luni, la ședința convocată de președinta CSM, unde voi pune pe ordinea de zi discuția despre abuzurile procurorilor, pentru ca eu nu mă feresc să spun, este vorba de niște abuzuri... măcar prin faptul că procurorii DNA nu au competențe să ancheteze decât fapte de corupție, nu fapte ce țin de legea referendumului (...) E un atac la democrație să îi anchetezi pe cei 8,5 milioane de români care și-au exercitat un drept constituțional de a vota...”.

În raport cu cele mai sus prezentate, Consiliul Superior al Magistraturii a apreciat că mesajele publice ale celor doi reprezentanți marcanți ai vieții politice românești promovează, direct și fără echivoc, ideea că justiția este aservită politic sau, mai mult, controlată politic.

Așa-zisa implicare politică a fost accentuată prin trimitere la diferiți lideri politici, la comanda cărora s-ar efectua, de către procurori, presupuse abuzuri în anchetele pe care Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție le efectuează în legătură cu modalitatea de organizare și desfășurare a referendumului din data de 29 iulie 2012.

Toate aspectele mai sus arătate pun în discuție atât independența magistraților, cât și a sistemului judiciar în ansamblul său, conturându-se ideea unei justiții care nu corespunde standardelor europene și care răspunde la comenzi politice.

De asemenea, creează o presiune cu potențial de intimidare și decredibilizare a instituțiilor din justiție și a corpului procurorilor români, ce pot induce la nivelul societății atitudini de sfidare și aversiune cu efect de escaladare a tensiunilor politico-sociale existente și de subminare a statului de drept.

În consecință, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat efectuarea verificărilor necesare pentru a se stabili dacă, prin acestea, s-a adus atingere independenței justiției, cu consecința subminării autorității acesteia și, inclusiv, a sistemului judiciar.

Referitor la verificările privind aspectele cuprinse în materialul publicat pe blog-ul personal de către domnul Ion Iliescu, în comunicatul de presă și luările de poziție prin

raportare la imperativul apărării independenței sistemului judiciar și a magistraților în înfăptuirea și realizarea actului de justiție, se constată că la data de 15 august 2012, domnul Ion Iliescu a publicat pe blog-ul său articolul „Despre procuratură și rolul său”, în cuprinsul materialului menționat regăsindu-se afirmațiile mai sus expuse în descrierea obiectului sesizării.

În plus, în cuprinsul acestui material se apreciază de către autor că „răspunderea revine conducerii Parchetului General, care a acționat la comandă – împotriva spiritului și rațiunii care trebuie să guverneze activitatea acestei instituții, așa cum este ea definită în Constituția României. (...) Parlamentul, ca „organ reprezentativ suprem al poporului român” – așa cum este definit de Constituție – este dator să intervină energic și să cheme la ordine conducerea Parchetului General pentru abuzurile săvârșite, să o determine să își respecte atributele conferite de Constituție.”

La aceeași dată, 15 august 2012, în emisiunea Realitatea de la ora 20.00, moderată de Andreea Crețulescu, la ora 21,30 domnul prim ministru, Victor Ponta, a avut o intervenție în care și-a expus opinia, având în vedere și calitatea sa de ministru interimar al justiției, despre „acțiunile procurorilor din teritoriu”.

Referitor la acestea, domnul prim ministru a afirmat „voi participa luni la ședința deja convocată a CSM și voi cere, așa cum am anunțat deja, ca procurorul general, doamna Kövesi, să prezinte o informare despre ceea ce în acest moment, așa cum ea arată, este o acțiune de persecuție politică a oamenilor care au votat la referendum. Pentru că, brusc, sute de procurori, de exemplu, din ceea ce mi-au spus colegii mei de la Ministerul Justiției, DNA nici nu are competența de a ancheta decât cauze de corupție, nu cauze care țin de alegeri. Deci acești zeci, sute de procurori care intră peste oameni în casă și îi întreabă de ce au votat la referendum, în mod sigur o asemenea acțiune nu are nicio legătură cu un stat democratic.”

Tot la data de 15 august 2012, domnul Crin Antonescu, președinte interimar, a efectuat o declarație de presă, în cuprinsul căreia acesta a menționat, pe lângă cele expuse anterior: „Având în vedere, însă, amploarea lor, având în vedere modalitățile fără precedent - pentru că, cel puțin din cât cunoaștem istoria României, de la colectivizarea forțată din anii 50, un asemenea desant de procurori, din poartă în poartă, în satele

românești nu s-a mai cunoscut - având în vedere faptul că același Parchet, cu aceiași conducători, cu prilejul altor alegeri, altor plângeri formulate în legătură cu posibile fraude electorale, nu a acționat aproape deloc, nicidecum în asemenea proporții, cred că este necesar, și cer pe această cale procurorului general al Republicii, să ofere explicații publice în legătură cu natura, cu mijloacele și cu scopul acestor cercetări.”

Referitor la situația abordată în materialele prezentate, din verificările efectuate rezultă că unitățile Ministerului Public au efectuat cercetări penale în cauzele având ca obiect fraude electorale, dosarele vizând alegerile generale și locale din anul 2008, alegerile pentru Parlamentul European din 2009 și alegerile locale din anul 2012, precum și referendumul organizat în anul 2012.

Astfel, din datele statistice puse la dispoziție de Ministerul Public rezultă că în anul 2012 au fost înregistrate la unitățile de parchet un număr de 2052 dosare privind desfășurarea alegerilor locale și 632 dosare referitoare la desfășurarea referendumului.

În ceea ce privește alegerile desfășurate în perioada 2008-2009 (alegeri locale, generale, europarlamentare, prezidențiale și referendum) au fost înregistrate în total 7956 cauze penale din care 56 cauze au fost soluționate prin rechizitoriu, dispunându-se trimiterea în judecată a 66 inculpați, față de 56 dintre aceștia pronunțându-se soluții de condamnare definitive.

În 6521 cauze s-au adoptat de către procurori soluții de netrimitere în judecată, rămânând în curs de soluționare un număr de 187 cauze.

În perioada 2008-2012 la nivelul secțiilor și serviciilor teritoriale ale Direcției Naționale Anticorupție au fost înregistrate 17 dosare privind sesizarea unor fapte penale comise în cadrul organizării și desfășurării alegerilor locale și referendumului. Un număr de cinci cauze dintre acestea privesc săvârșirea unor fapte penale în legătură cu referendumul din data de 29 iulie 2012, constituind infracțiunile prevăzute de Legea nr.78/2000 de competența Direcției Naționale Anticorupție, în concurs cu infracțiuni prevăzute de Legea nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, Legea nr.67/2004 privind alegerea autorităților administrației publice locale, Legea nr.370/2004 pentru alegerea Președintelui României, Legea nr.33/2007 privind organizarea și desfășurarea alegerilor pentru Parlamentul European și de Codul penal.

Totodată, la data de 16 august 2012 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Biroul de informare publică și relații cu presa, a emis, relativ la dosarele în care se efectuează cercetări privind organizarea și desfășurarea referendumului din data de 29 iulie 2012, un comunicat de presă în cadrul căruia a specificat că „prin cercetările derulate în aceste dosare penale nu se verifică modul în care au votat cetățenii și nu sunt cercetate persoanele care au votat, ci sunt investigate posibile fraude electorale.

Verificările efectuate în dosarele menționate au conturat mai multe tipologii de comitere a unor posibile fraude:

- persoane care figurează că au votat atât pe listele electorale permanente cât și pe listele electorale suplimentare;
- persoane care figurează că ar fi votat dar în realitate nu s-au prezentat la vot;
- prezența pe listele electorale suplimentare a unor persoane cu date de identificare nereale;
- prezența pe listele electorale suplimentare a aceleiași semnături în dreptul unui număr mare de persoane;

Pentru stabilirea situației de fapt e necesară audierea persoanelor despre care există indicii că au fost trecute fictiv în listele electorale permanente sau suplimentare, calitatea acestora fiind de martor.

Audierea martorilor s-a efectuat în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală. Potrivit art. 85 din Codul procedură penală, înainte de a fi ascultat martorul depune jurământ ținând mâna pe cruce sau pe biblie.”

În același sens, se reține că la data de 14 august 2012, Direcția Națională Anticorupție a emis un comunicat de presă în care a specificat că „Procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție efectuează cercetări cu privire la fapte ce sunt în competența acestei instituții în legătură cu organizarea și desfășurarea referendumului din data de 29 iulie 2012”.

Referitor la atingerea independenței justiției, cu consecința subminării autorității acesteia, inclusiv a sistemului judiciar, respectiv pentru a putea aprecia dacă, prin declarațiile publice anterior expuse, ce culpabilizează procurorii care efectuează urmărirea penală ori supraveghează cercetarea penală, s-a produs o încălcare a principiului separației

și echilibrului puterilor în stat, cu consecința scăderii încrederii cetățenilor în sistemul judiciar și, implicit, a afectării independenței acestora, trebuie avut în vedere în principal cadrul legal care definește independența sistemului judiciar și limitele libertății de exprimare.

Din analiza aspectelor cuprinse în materialul publicat de domnul Ion Iliescu pe blog-ul personal, a celor cuprinse în declarația de presă a președintelui interimar al României, domnul Crin Antonescu, precum și din afirmațiile domnului prim ministru, Victor Ponta, ulterior declanșării procedurilor penale în cauzele instrumentate de către magistrații procurori din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și din cadrul Direcției Naționale Anticorupție cu referire la încălcarea dispozițiilor legale privind organizarea și desfășurarea referendumului, se constată că acestea au pus în discuție limitele discursului politic în raport cu îndeplinirea atribuțiilor legale și constituționale cu care au fost învestiți procurorii în cadrul soluționării cauzelor penale aflate pe rolul Ministerului Public.

Referitor la limitele libertății discursului politic în raport cu activitatea parchetelor se constată că în conformitate cu art.1 pct. (4) Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească. Potrivit acestui principiu, în cadrul ansamblului sistematizat al autorităților statale, în contextul căruia funcțiile, prerogativele și competențele sunt delimitate clar prin normele constituționale, raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

În conformitate cu prevederile Capitolului VI din Constituția României, Ministerul Public este inclus în Autoritatea Judecătorească, în secțiunea a 2-a fiind definite atât rolul acestui minister, cât și statutul procurorului.

Ca parte a Autorității Judecătorești, Ministerul Public face parte din puterea judecătorească, principiul separației și echilibrului puterilor, respectiv legislativă, executivă și judecătorească, stând la baza organizării și funcționării statului român ca democrație constituțională.

De principiu, dacă separația puterilor în stat nu este în mod clar conturată, atunci realitatea socială este incertă, iar puterea judecătorească nu mai este putere în stat, ci doar o funcție în stat, astfel că separația nu mai este a puterilor, ci a funcțiilor în stat.

Acestea sunt motivele pentru care, dacă funcția și rolul puterii autorității judecătorești sunt diminuate, statul pierde calitatea de stat de drept cu toate consecințele și implicațiile socio-economice ce decurg din aceasta.

În contextul în care afirmațiile și acuzele provin de la personalități publice, angrenate în viața politică, așadar de la reprezentanții unor formațiuni politice, aceste afirmații și acuze dobândesc în mod direct și inevitabil un pronunțat caracter politic, moment de la care, se observă că factorul politic este cel care interferează cu activitatea unei alte puteri în stat, și anume autoritatea judecătorească.

În acest sens, se reține că afirmații de genul „procurori care dau năvală peste oameni în case, în mediul rural”, „cine i-a trimis într-o asemenea misiune?”, „Parlamentul...este dator să intervină energic și să cheme la ordine conducerea Parchetului General pentru abuzurile săvârșite”, „este o acțiune de persecuție politică a oamenilor care au votat la referendum” sau „de la colectivizarea forțată din anii 50, un asemenea desant de procurori, din poartă în poartă, în satele românești nu s-a mai cunoscut”, sunt de natură a induce opiniei publice, pe de-o parte, faptul că acțiunile procurorilor sunt rezultatul unei acțiuni ilegale, comise prin încălcarea normelor procedurale și legale care reglementează activitatea organelor de urmărire penală, iar pe de altă parte faptul că Ministerul Public, ca parte a autorității judecătorești și, implicit, a puterii judecătorești, este subordonat legislativului.

De asemenea, prin afirmațiile din data de 15 august 2012 ale celor trei lideri s-a creat impresia publică potrivit căreia scopul activității organelor de urmărire penală este acela de a verifica în ce fel cetățenii care s-au prezentat la referendum au votat și nu verificarea eventualelor fraude comise în legătură cu procesul electoral prin încălcarea dispozițiilor obligatorii care reglementează organizarea și desfășurarea referendumului (Legea nr.3 din 2000 și Codul penal).

Consecința acestor afirmații este scăderea respectului și a încrederii publice în sistemul juridic, în condițiile în care acestea reprezintă garanțiile eficienței sistemului

juridic.

În vederea evitării unor afirmații din categoria celor mai sus prezentate, care prezintă pericolul de a interfera cu activitatea specifică a unei alte puteri în stat, Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delincvenților, adoptată la Congresul VIII al O.N.U. (pct. 4), prevede că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

De asemenea, în Recomandarea (2000) 19 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind rolul urmăririi penale în sistemul de justiție penală, adoptată la data de 06 octombrie 2000 la cea de-a 724-a reuniune a delegațiilor miniștrilor, la pct. (11) din capitolul „Relația dintre procurorii publici și puterea executivă și legislativă” se prevede că „statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a asigura că procurorii publici își pot efectua îndatoririle și responsabilitățile profesionale fără intervenție nejustificată sau expunere la responsabilitatea civilă, penală sau de alt tip”.

În raport de aspectele mai sus menționate, Plenul reține că, prin afirmații de genul Ministerul Public „se transformă în instrument de intimidare și de acțiune împotriva cetățenilor”, „procurori care dau năvală peste oameni în case, în mediul rural, pentru a-i chestiona dacă au fost la vot pentru Referendum”, „de unde au răsărit asemenea specimene, venite parcă din grote primitive?”, „este o acțiune de persecuție politică a oamenilor care au votat la referendum”, „sute de procurori care intră peste oameni în casă și îi întreabă de ce au votat la referendum”, „de la colectivizarea forțată din anii 50, un asemenea desant de procurori, din poartă în poartă, în satele românești nu s-a mai cunoscut”, „aceiași Parchet, cu aceiași conducători, cu prilejul altor alegeri, altor plângeri formulate în legătură cu posibile fraude electorale, nu au acționat aproape deloc, nicidecum în asemenea proporții”, este afectată imaginea Ministerului Public care efectuează cercetările penale cauzele având ca obiect eventualele încălcări ale dispozițiilor legale care reglementează organizarea și desfășurarea referendumului, și, implicit, imaginea sistemului judiciar în ansamblul său.

Conform prevederilor pct. 1 și 2 din Principiile de Bază ale Independenței Justiției, adoptate la al VII – lea Congres al Organizației Națiunilor Unite – 26.08-06.09.1985, Milano, și aprobate prin rezoluțiile Adunării Generale 40/32 din 29 noiembrie 1985 și 40/146 din 13 decembrie 1985: 1. „Independența justiției trebuie să fie garantată de către stat și prevăzută în Constituție sau în legislația națională. Este datoria tuturor instituțiilor, guvernamentale și a celorlalte, să respecte și să supravegheze independența justiției. 2. Magistrații vor decide asupra chestiunilor aduse în fața lor în mod imparțial, pe baza analizei faptelor și în acord cu legea, fără nici o restricție și fără a fi obiectul influențelor, incitărilor, presiunilor, amenințărilor sau intervențiilor neobișnuite, directe sau indirecte, indiferent din partea cui ar veni sau pentru ce motiv.” Prin urmare, într-un stat de drept nimeni, și cu atât mai mult un reprezentant al uneia din celelalte două puteri, nu are dreptul să extrapoleze nemulțumirile referitoare la instrumentarea unei anumite cauze asupra întregului sistem judiciar. În caz contrar, persoana care face aceste afirmații aduce inevitabil atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, cu consecința afectării prestigiului justiției și implicit a independenței și reputației magistraților.

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987, se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat” – (pct. 75).

În consecință, se reține că prin afirmațiile făcute în cadrul diferitelor dezbateri cu caracter public, liderii politici menționați au depășit limitele admisibile ale discursului public politic, așa cum sunt protejate de dispozițiile articolului 10 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră libertatea de exprimare.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este însă unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Braford contra Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura

autoritatea magistraților este superior aceleia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. În cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, dorind să promoveze independența sistemului judiciar a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu.

Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor.

Documentul prevede că sensul de „independența judecătorilor” nu se referă exclusiv la judecători, ci acoperă sistemul judiciar în întregime.

Conținutul acestui principiu constă în obligația executivului și legislativului să se abțină de la adoptarea oricăror măsuri care ar putea submina independența judecătorilor. Pe lângă toate acestea, se precizează în document, „că nu ar trebui să fie permis grupurilor de presiune să submineze independența sistemului judiciar”.

Referitor la alegerile desfășurate în perioada 2008 – 2009 (alegeri locale, parlamentare, europarlamentare, prezidențiale și referendum) se reține că au fost înregistrate la unitățile Ministerului Public un număr de 7956 cauze penale, din care 56 cauze au fost soluționate prin rechizitoriu, în 6531 au fost adoptate soluții de netrimitere în judecată, iar în 187 cauze cercetările nu sunt încă finalizate.

De asemenea, se reține că pe rolul unităților Ministerului Public sunt înregistrate în anul 2012 un număr de 632 dosare referitoare la desfășurarea referendumului din data de 29 iulie 2012 și 2052 cauze privind desfășurarea alegerilor locale.

În cele 632 cauze privind referendumul din data de 29 iulie 2012 se efectuează verificări privitor la comiterea unor posibile fraude: persoane care figurează că au votat atât pe listele electorale permanente cât și pe listele electorale suplimentare; persoane care figurează că ar fi votat dar în realitate nu s-au prezentat la vot; prezența pe listele

electorale suplimentare a unor persoane cu date de identificare nereale; prezența pe listele electorale suplimentare a aceleiași semnături în dreptul unui număr mare de persoane.

Totodată, se reține că, în perioada 2008 – 2012 la nivelul Direcției Naționale Anticorupție au fost înregistrate un număr de 17 cauze privind sesizarea unor fapte de natură penală comise în cadrul organizării și desfășurării alegerilor locale și referendumului. Dintre acestea, un număr de 5 cauze privesc comiterea unor fapte penale în legătură cu desfășurarea referendumului din data de 29 iulie 2012.

Având în vedere cele anterior expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că prin natura și amploarea criticilor aduse activităților desfășurate de magistrați, de către președintele onorific al Partidului Social Democrat, domnul Ion Iliescu, de către președintele interimar al României, domnul Crin Antonescu, precum și de domnul Victor Ponta, prim ministru al României, respectiv prin aprecieri care induc faptul că procurorii acționează la comandă prin încălcarea chiar a normelor care reglementează competența, fiind un instrument de intimidare și de acțiune împotriva cetățenilor, au fost încălcate limitele libertății discursului politic în raport cu activitatea magistraților.

În acest sens, se constată că prin discursurile și afirmațiile publice, cu caracter politic din data de 15 august 2012, care au pus în discuție legalitatea activității organelor judiciare, s-a adus atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat cu consecința afectării independenței sistemului judiciar în ansamblul său și a independenței magistraților în îndeplinirea și realizarea actului de justiție și reputației profesionale a magistraților.

Totodată, Plenul reține că afirmațiile de genul celor analizate au rolul de a induce o presiune nejustificată asupra activității magistraților, cu atât mai mult cu cât procedurile sunt în curs de desfășurare, aflându-se în faza de cercetare penală.

Față de cele expuse, Plenul apreciază că declarațiile președintelui onorific al Partidului Social Democrat, domnul Ion Iliescu, ale președintelui interimar al României, domnul Crin Antonescu, precum și ale domnului Victor Ponta, prim ministru al României, mai sus expuse sunt de natură a aduce atingere independenței, prestigiului și credibilității justiției cu consecința subminării autorității acesteia, inclusiv a sistemului judiciar în ansamblul său.

Pentru considerentele anterior arătate, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 19 alin. 1) pct. 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a independenței sistemului judiciar, ca urmare a prezentării, pe mai multe posturi de televiziune și în presa scrisă și on-line din țară, a unor afirmații făcute de președintele onorific al Partidului Social Democrat, domnul Ion Iliescu, de către președintele interimar al României, domnul Crin Antonescu, precum și de domnul Victor Ponta, prim ministru al României, urmând a fi emis un comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în acest sens.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media.

Dată în București, la data de 18 septembrie 2012

Președinte,
Judecător Alina Nicoleta GHICA

